

ת"פ 12103/06/13 - מדינת ישראל נגד דקר גבאי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 12103-06-13 מדינת ישראל נ' גבאי

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דקר גבאי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד רון אבישור

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בחמש עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977; שלוש עבירות של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין ושתי עבירות של מסירת ידיעות כוזבות, לפי סעיף 243 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום, עבד הנאשם כנהג משאית בחברות שונות. במהלך תקופות אלו, העביר הנאשם משאיות, שהיו ברשותו מתוקף תפקידו, לשטחים, בעצמו או באמצעות אחרים. הנאשם דיווח למעסיקיו או למשטרה כי המשאיות נגנבו.

בהתאם לעובדות פרט האישום הראשון, ביום 07.04.13, החל הנאשם לעבוד כנהג משאית מדגם "וולבו" בחברת לעבודות עפר "איובי אברהם". ביום 09.04.13, נהג הנאשם במשאית הנזכרת ובסמוך לגוש עציון, לאחר שעבר את המחסום הצבאי, העבירה לאחר. עת שב הנאשם לשטחי מדינת ישראל, דיווח לבעלי החברה כי המשאית נגנבה.

בהתאם לעובדות פרט האישום השני, במהלך שנת 2007, החל הנאשם לעבוד כנהג משאית מסוג "דאפ" בחברת "רדימיקס". ביום 11.12.07, נהג הנאשם במשאית זו לחברון. שם, העבירה לאחר.

בהתאם לעובדות פרט האישום השלישי, ביום 20.11.05, עת שימש הנאשם כנהג משאית מסוג "מאו" בחברת "מובילי ברנע", נסע הנאשם לחברון כשהוא נוהג במשאית ושם, העביר אותה לאחר. ביום 21.11.05, הגיש הנאשם תלונה למשטרת רחובות כי המשאית נגנבה ממנו.

בהתאם לעובדות פרט האישום הרביעי, ביום 31.05.11, שימש הנאשם כנהג משאית מסוג "וולבו" בחברה לעבודות עפר "האחים רחמה". במועד זה, בשעות הלילה, נהג הנאשם במשאית עד לחברון ושם, העביר אותה לאחר.

בהתאם לעובדות פרט האישום החמישי, ביום 10.02.04, עת שימש כנהג משאית מסוג "וולבו" בחברה לעבודות עפר "האחים רחמה", נהג הנאשם במשאית לכיוון העיר חברון ולאחר שחלף על פני המחסום הצבאי, עצר והעבירה לאחר. ביום 11.02.04, הגיש הנאשם תלונה במשטרת רחובות כי המשאית נגנבה ממנו.

ראיות לעונש

מטעם הנאשם העיד מר יפרח משה המשמש מעסיקו של הנאשם מזה כעשרה חודשים ומכיר אותו שנים רבות, מגיל ילדות. מר יפרח סיפר כי הנאשם עובד לשביעות רצונו והוא מוכן להמשיך ולהעסיקו.

כמו כן הוגש מזכר מאת פקד אלדד פרץ, רשימת חובות הנאשם מהוצאה לפועל ואישור רפואי המציין כי הנאשם סובל מהתקפי חרדה ונוטל טיפול תרופתי.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו לעונש את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת נסיבות ביצוען. הנאשם גנב ממעסיקיו חמש משאיות בעלות שווי רב, אשר שימשו אותו בביצוע עבודתו ועובדות כתב האישום המתוקן מצביעות על תכנון מוקדם והסתייעות בגורמים נוספים לשם ביצוע העבירות.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, במעשיו, הינם שמירה על קניינו של הפרט וביטחונו האישי, שמירה על טוהר ההליך הפלילי והגשמת תכליתו - חקר האמת. ב"כ המאשימה הדגיש כי מידת הפגיעה בערכים אלו הינה משמעותית.

תופעת העבירות המבוצעות כנגד כלי רכב הוגדרה בפסיקה כ"מכת מדינה" ויש למגרן והטיל בגינן ענישה מרתיעה והולמת. עוד ציין ב"כ המאשימה כי עבירות של שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעות כוזבות הינן

עבירות חמורות אשר לא פעם השיתו בתי המשפט, בגינן, עונשי מאסר בפועל.

לדידה של המאשימה מתחם העונש ההולם הוא כדלקמן:

פרט אישום ראשון - 20 חודשי מאסר בפועל עד 3 שנות מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; קנס ופיצוי.

פרט אישום שני - 18 חודשי מאסר בפועל עד 3 שנות מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; קנס ופיצוי.

פרט אישום שלישי - 22 חודשי מאסר בפועל עד 3 וחצי שנות מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; קנס ופיצוי.

פרט אישום רביעי - 18 חודשי מאסר בפועל עד 3 שנות מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; קנס ופיצוי.

פרט אישום חמישי - 22 חודשי מאסר בפועל עד 3 וחצי שנות מאסר בפועל; מאסר מותנה; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי; קנס ופיצוי.

ב"כ המאשימה ציין כי לחובתו של הנאשם יש לזקוף את הרשעותיו הקודמות ואת המלצת שירות המבחן להשתתף עונש מאסר בפועל ומאסר מותנה. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה כי הודה במעשיו ושיתף פעולה עם רשויות החוק.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ממושך שיחול על כל עבירות הרכוש והעבירות בהן הורשע, פסילת רישיון נהיגה בפועל לתקופה ממושכת, פסילת רישיון נהיגה על תנאי, קנס כספי משמעותי ופיצוי.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו לעונש את נסיבות ביצוע העבירות. לטענתו, מרביתן של העבירות בוצעו בין השנים 2004-2007 ורק פרט אישום אחד מתוך החמישה עוסק בעבירות שבוצעו לפני כשנה ושלושה חודשים.

לדידו של ב"כ הנאשם, בנסיבות אלו, כשחלוף הזמן כל כך קיצוני ממועד ביצוע העבירות, יש לראות את החלק הארי של כתב האישום, ככזה שבוצע לפני זמן רב ובתקופה בה רף הענישה היה נמוך משמעותית מזה הנהוג כיום. עוד ציין כי הנאשם סיפר מיוזמתו על עבירות שביצע לפני כ- 10-6 שנים ואלמלא דבריו, לא

הייתה המאשימה יכולה לייחס לו את ביצוען.

עוד טען ב"כ הנאשם כי יש לראות במכלול העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום אירוע אחד מתמשך ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקת בית המשפט העליון בעניינם של ג'אבר וחג'אמה.

ב"כ הנאשם ציין כי מעובדות כתב האישום עולה כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו נמוך מחלקו של האחר ולכך, יש ליתן משקל.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם הביא אותו לבצע את העבירות ולא בצע כסף גרידא. הנאשם צבר חובות כבדים בסך העולה על חצי מיליון ₪ וקיימים נגדו תיקי הוצאה לפועל פתוחים.

מתחם העונש ההולם יכול לנוע בין עונש מאסר בפועל לתקופה מדודה לבין עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים.

הנאשם הודה במיוחס לו, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם הדגיש כי לדידו יש ליתן משקל לכך שכפי שעלה ממזכרו של פקד אלדד פרץ, הנאשם לא הוזהר טרם שיחתו עמו כי דבריו יוכלו לשמש כנגדו. עוד טען ב"כ הנאשם כי המסר שהועבר לנאשם אינו ראוי. בהתאם למזכר הנ"ל, שכנע פקד פרץ את הנאשם להודות בביצוע העבירות, באומרו לו כי ייתכן ובית המשפט יתחשב בהודאתו ובשיתוף הפעולה וישחרר אותו. עם זאת, המאשימה, בעתירתה לעונש, כלל לא התחשבה בנסיבות אלה וביקשה להשית עליו רכיבי ענישה חמורים אשר אינם פרופורציונליים ו/או מתחשבים בעובדה ששיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי לחובת הנאשם אמנם 4 הרשעות קודמות, אך הן ישנות ומעולם לא הושת עליו רכיב ענישה של מאסר בפועל ואף לא מאסר בפועל אשר רוצה בדרך של עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם וצין כי לנאשם ילד בן 6 שנים אשר קרוב אליו מאוד.

במהלך תקופה של כשנה וחצי לאחר שחרורו ממעצר, ניהל הנאשם אורח חיים יחסית נורמטיבי, עבד לפרנסתו ולפרנסת בני משפחתו, לא ביצע עבירות נוספות ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים. עוד ציין כי גם בתקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, הוא לא הפר אף לא אחד מן התנאים שהוטלו עליו.

ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש שיהא ברף התחתון של מתחם העונש ההולם כפי שהציגו.

הנאשם בדבריו בבית המשפט הביע חרטה על מעשיו, אמר כי הוא אינו עבריין סדרתי כפי שהוא אולי מצטייר. עוד אמר כי הוא עשה טעויות, אך הן נבעו מלחץ כלכלי. הנאשם סיפר כי הוא עובד מזה 25 שנים, מאז שחרורו מן הצבא והוא גרוש מזה כחמש וחצי שנים. ביקש להגיש לבית המשפט מכתב שכתב לפני מספר חודשים.

במכתבו הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו וציין כי הוא יודע שעליו לקבל עונש על מעשיו. הנאשם הסביר כי ביצע את העבירות עקב מצוקה כלכלית גדולה. הנאשם כתב כי שודל לבצע את העבירות והגדיר עצמו כחלש אופי ואף קצת תמים. הנאשם הצהיר כי לעולם לא יחזור על הטעויות שעשה והוא אף מוכן לשתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק בכל הנוגע לאחר אשר בו הסתייע לביצוע העבירות.

הנאשם סיפר במכתבו כי בעשר השנים האחרונות הוא צבר חובות כבדים וסך חובותיו להוצאה לפועל עומד על כחצי מיליון ₪.

הנאשם גרוש מזה כחמש שנים ולו ילד. מצבה הכלכלי של גרושתו - גם הוא אינו טוב, אך שניהם עושים מאמצים רבים לגדל את בנם בצורה מיטבית.

הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט. ביקש כי לא יוטל עליו עונש מאסר בפועל. עונש כזה "ישבור אותו לרסיסים" לדבריו, והוא אינו בטוח שיוכל להשתקם לאחר שחרורו. הנאשם ציין כי תקופת מעצרו הייתה גיהנום עבורו. הוא סובל מחרדות ונוטל פרוזאק מזה כשמונה שנים.

הנאשם ביקש כי בית המשפט ייתן לו הזדמנות והוא יוכיח שזו אינה דרכו, אלא דרך ישרה וטובה.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 04.05.14 מגולל את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 46 שנים, גרוש ואב לילד כבן 6 שנים המצוי במשמורת אמו.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל דימוי עצמי פגוע ותחושת נחיתות הרואה עצמו קורבן של נסיבות חייו וסביבה שאינה תומכת. הנאשם מתקשה לגייס כוחות לשינוי.

הנאשם סובל מזה כשבע שנים מהתקפי חרדה ונוטל טיפול תרופתי.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו והסביר במצבו הכלכלי הקשה. הוא הביע חרטה וביקש להשתלב בטיפול על מנת לשקם את עצמו.

שירות המבחן התרשם כי בבסיס העבירות, העדר גבולות פנימיים וקושי לראות את צרכי האחר ולבטא אמפתיה לרגשותיו. הנאשם מרוכז בתועלתו האישית ואינו מבין ומודע למשמעות ביצוע העבירות בעבור מעסיקיו. נראה כי למרות התלבטויותיו והבנתו כי פועל בדרך שאינה נכונה, התקשה להפעיל שיקול דעת.

לאור האמור לעיל, והמשכות העבירות והשלכותיהן, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ועונש מאסר מותנה.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, תחילה, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תחילה, יש לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד או במספר אירועים אשר בגין כל אחד מהם יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד.

לדידה של המאשימה, כל פרט אישום מהווה אירוע נפרד ולכן, יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מן האירועים. לעומת זאת, לדידו של ב"כ הנאשם, ניתן לראות במכלול העבירות, אשר בביצוען הורשע הנאשם, אירוע אחד מתמשך. על כן, לדידו, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד כולל. ב"כ הנאשם הפנה לדבריה של כב' השופטת ברק-ארז בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.14) (להלן: "פרשת ג'אבר") וכן לע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' רמי חג'אמה (פורסם בנבו, 30.10.14) (להלן: "פרשת חג'אמה").

דעתי אינה כדעתו של ב"כ הנאשם.

בהתאם לגישתו של כב' השופט דנציגר בפרשת ג'אבר, לצורך המענה על השאלה האם תרחיש עובדתי מסוים מהווה אירוע אחד או מספר אירועים, על בית המשפט להפעיל את המבחן הצורני-עובדתי הבוחן האם העבירות בוצעו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, והאם הן ניתנות להפרדה או שמא מדובר במכלול אחד של פעולות שמאופיינות במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד.

במקרה דנן, לא ניתן להצביע על קשר בין העבירות שבוצעו. העבירות, הגם שהן דומות ביסודותיהן, הינן עבירות נפרדות אשר בוצעו במהלך תקופת זמן של כתשע שנים וסביר כי לכל פרט אישום, קדם תכנון מוקדם לגבי אותו אירוע ספציפי ותיאום מחדש אל מול האדם האחר אשר לידי העביר הנאשם את המשאית בשטחי הרשות הפלסטינית. יתר על כן, יושם אל לב כי במרבית המקרים הועסק הנאשם בחברות שונות לחלוטין, עת ביצע את המעשים. על כן, לא ניתן לומר כי מדובר בפרשה אחת כוללת המהווה אירוע אחד.

למעלה מן הצורך יצויין כי גם אם אאמץ גישה של כב' השופטת ברק-ארז ומכלול האירועים יחשבו כאירוע אחד וזאת למרות שבוצעו על פני שנים רבות, אזי אירוע זה יהא מורכב ממספר מעשים ולדידי, בגין כל מעשה שכזה, יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד.

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר מכן, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם קניינו של הפרט, טוהר המידות וכן, סדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת.

עבירות גניבת רכב הינן עבירות חמורות אשר הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" שפגיעתן בציבור, בקניינו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו משמעותית. עבירות אלו גורמות אף לפגיעה קשה בכלכלת המדינה עקב ייקור פוליסות הביטוח. לא בכדי בחר המחוקק לקבוע עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר למבצע עבירה

יפים בהקשר זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.05.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

עבירות שיבוש מהלכי משפט ומסירת ידיעות כוזבות הן עבירות חמורות המונעות מרשויות אכיפת החוק להגיע לחקר האמת (לעניין זה ראה למשל ע"פ 6810/06 בירו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.03.07)).

הנאשם, במעשיו, פגע פגישה קשה וממשית בערכים החברתיים העומדים בבסיס העבירות הללו. הנאשם, בשיטתיות, במשך כתשע שנים, גנב ממעסיקיו השונים חמש משאיות יקרות ערך והעבירן לאחרים בתוך שטחי הרשות הפלסטינית, תוך שמסר מידע כוזב למעסיקיו ו/או למשטרת ישראל בדבר גניבת המשאיות ממנו. כל זאת, על מנת לכסות על עקבות פעולותיו ולמלט עצמו מידיהן של רשויות החוק. נסיבות ביצוע העבירות מצביעות על תכנון מוקדם וכן, הסתייעות באחר לשם ביצוע העבירות. משכך, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו משמעותי ואינו פחות כלל וכלל.

עוד יש להוסיף כי הנאשם בחר להעביר את כל המשאיות שגנב אל שטחי איו"ש ובכך למעשה מנע את האפשרות למוצאן. גם בכך יש נסיבה לחומרא.

אציין כי לא מצאתי ממש בטענת ב"כ הנאשם בדבר התנהלות לא ראויה של רשויות אכיפת החוק וליתר דיוק בהתנהלותו של פקד פרץ. כפי העולה ממצרכו של פקד פרץ, הנאשם נחקר טרם שיחתו עם פקד פרץ ובחקירתו זו הוזהר. כל שכן, לא מצאתי התנהלות אחרת שאינה ראויה, שכן לא הובטח לנאשם דבר תמורת הודאתו. כל שנאמר לו כי בית משפט יראה בעין יפה הודאה באשמה ולא מעבר לכך.

חומרת וריבוי העבירות והעובדה כי בוצעו במשך שנים רבות, תוך תכנון מוקדם והסתייעות באחר, נמצאו בפסיקה כמצדיקים השתת עונש מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא פרט האישום הראשון נע בין 16 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא פרט האישום השני נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא פרט האישום השלישי נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי

מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא פרט האישום הרביעי נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא פרט האישום החמישי נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות של גניבה, איומים, היזק לרכוש במזיד והוצאת רכוש מרשות הצבא. האחרונה בהן הינה משנת 2011 בגין עבירה שביצע בשנת 2009.

יושם אל לב כי העבירה שבוצעה בשנת 2009 ועליה נדון הנאשם בשנת 2011 היא עבירת גניבה. הנה כי כן, מסתבר כי במהלכה של תקופה ארוכה זו בה ביצע הנאשם את העבירות נשוא התיק דנן, הוא לא הניח ידו גם מביצוע עבירות אחרות.

שירות המבחן התרשם כי בבסיס ביצוע העבירות עומדים העדר גבולות פנימיים וקושי מצד הנאשם לראות את צרכי האחר ולבטא אמפתיה לרגשותיו. שירות המבחן סבר כי יש צורך בהשתתפות עונש מרתיע בדמות מאסר בפועל ומאסר מותנה.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצוע העבירות ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק ולכך ינתן משקל מסויים. כך גם למצבו הרפואי של הנאשם. עם זאת, המצב הכלכלי הקשה בו היה נתון, לא יכול להוות סיבה לקולא לביצוע העבירות.

הגם שאין לתת משקל בכורה לחלוף הזמן שכן הנאשם המשיך בביצוע העבירות לאורך זמן ואף תרם במעשיו לכך שאלה לא תחשפנה, הרי שבכל זאת יש ליתן לכך משקל מסויים, שכן יש להעדיף שעונש יוטל על נאשמים סמוך ככל האפשר לאחר ביצוע העבירות על מנת שיהיה יעיל ומרתיע.

לאור האמור לעיל, חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הימשכותן, התכנון שקדם להן, ההסתייעות באחר, מכלול הנסיבות שפורט לעיל והתרשמות שירות המבחן, מצאתי לגזור על הנאשם את העונש הכולל הבא בגין מכלול העבירות שביצע:

72 חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם - 10.06.13-27.05.13.

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש שהיא פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי נגד הרכוש שהיא עוון.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט, הדחה בחקירה או ידיעה כוזבת.

עקב מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ועונש המאסר לריצוי בפועל שהוטל עליו, לא מצאתי להטיל עליו קנס.

הנאשם יפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל למשך 24 חודשים, החל מיום שחרורו ממאסר. עוד יפסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ואלו יהיו על תנאי למשך 3 שנים, שתחילתם מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה בה הורשע. למען הסר ספק, מניין הפסילה בפועל מיום הפקדת רישיון הנהיגה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, במעמד הצדדים.